

Fôia acést'a eșe în tóta joia. — dar
prenumeratiunile se primescu în tóte dílele.

Prețulu' pe an: Anulu pe anu 6 il. v. a. pe 1/2 de anu
3 il. pe trei luni 1 il. 50 cr. pentru alte țieri: pe anu
7 il. 20 cr. pe 1/2 de anu 3 il. 60 cr. pe trei luni 1 il. 80 cr.

Tóte știrile și știri de prenumerație
sunt de a trimite la Redacție:
Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului în diet'a Ungariei.

II.

Presiedintelo Gaizago, — carele ca armeanu
transilvaneanu represinta tóte natiunile din țiera, și
asié și pe Romani — vré sê deschida șiedint'a.

„Nu se póte, nu se póte, — strigara de odata
mai multi deputati tineri.

„Pentru ce? — întrebà presiedintele.

„Pentru cã galeriele dameloru sunt inea de
totu góle, apoi cui sê ne producemu dăca ele lip-
sescu?

So eșcà o desbatero infocata, și în urma se
enuncia urmatori'a decisiune:

Servitorii camerei sê iéșa iute pe strade, și sê
bata dobele, și sê anuncie dameloru, ca ele sê-si f. ca
mai iute toaletele, cã-ci șiedint'a are sê se 'ncepa.

Servitorii se inchirara, și iéșadu la strade,
batura dobele strigandu:

„Dómneloru și demisióreloru! terminati-ve
toalet'a, cã-ci domnii deputati nu mai potu așceptã.”

Ivindu-se damele, fura primite și salutato cu
aplaude de catra tóte partidele, — presiedintele luà
chei'a și deschise șiedint'a, și-apoi notariulu Petru-
tiu din Maramuresiu ceti procesulu verbalu într'o
sullare.

Presiedintele apoi reportà, cã deputatulu Sta-
nescu și-a predatu credentiunalulu biroului ca-
merei.

Se decise, ca acestu credentiunalu sê se deie
partidei „natiunale“ din Aradu, ca acést'a sê-si deie
pareroa motivata a supra-i.

Deputatulu A. puse pe mész'a biroului rogarea
comitatulu T. prin care se rógã ca diet'a sê binevo-

iéșca a ordinã, ca sê incete acestu frigu cumplitu,
care produce saracia nespusa, — și sê ninga precum
se cuvine.

Se decise a se predã ministriulu culteloru, ca
acést'a prin episcopi sê îndrumo pe santulu ilie a
schimbã timpul nefavorabilu — dualismulu.

Trecandu apoi cas'a la ordinea dălei, mi-
nistriulu Mikó aduse la cunoșcint'a camerei, cã de
óra-ce diet'a în septeman'a trecuta în tóte dăile a
afirmatu și a nisuitu a-si documentã cu dovedii, cã
biroulu ministriulu lucrãrilor publice nu se sustiene
în curatiania, și cã acolo ar fi multu gunoiu și multe
bidigantie, dinsulu ar avé dorintia nu numai d'a cu-
ratã biroulu, ci și a purcã pe unii diregatori ai
soi; provóca dara pe toti deputatii, carii au pravu
în contra purceloru, sê se infatșiedie la domni'a
lui, aducându cu sine maturi și pravu de pureci.

Deputatulu Tisa replicã numai decãtu, cã în
acelu birou — precum șcio dinsulu — sunt nu nu-
mai pureci, dar inea și stelnitie; asié dara propune,
ca respektivii sê duca cu sine nu numai maturi și
pravu de pureci, ci și tinctura de stelnitie.

Simonyi Ernó numai atât'a mai adauge la cele
insirate de Tisa, cã fiindu în biroulu respektivu gu-
noiu mare și vechiu, spro curatirea acestuia nu suut
de ajunsu maturele, ci se receru silopeti; dinsulu pro-
puno dara, ca cei ce se voru presintã la acelu birou,
sê duca cu sine nu numai pravu de pureci, tinctura
de stelnitie, maturi, ci și lopeti câtu de tari.

Pulszky clatinã din nãri, în semnu cã nu-i
place tréb'a și dăse cã — de óra ce casele nu se cu-

ratiescu iér'n'a, ci vér'a — si fiindu câ vér'a a trecut, biroulu susu numitului ministeriu nu se póte curatî acuma, câ-ci asta ar fi in contra constitutiunii si alu parlamentarismului. — propune dara, câ tóta tréb'a sê se amane la — véra.

In urma apoi dupa dispute lungi si infocate, se decise, ca sê decida — de alta-data.

Si cu acést'a pertractarea budgetului ministeriului lucrârilor publice s'a terminatu, si s'a votatu tôte dupa voi'a ministeriului si a lui Pulszky.

Si asié dupa ce diet'a diece zile nencetatu a totu spelatu fara sapunu pe ministrulu Mikó, si pe principalulu acestuia, secretariulu de statu Hollán, Mikó ca omu albinetiu scapà cu pielea mai alba, de cum a fostu la inceputulu desbateriloru budgetului, — dar Hollán fiindu unu barbatu tare brunetu, tóta spelatur'a si frecarea, ce o facura deputatii in diece zile pe cinsti'a-i piele, fu insedaru, câ-ci nu s'a prinsu nimica si asié a remasu totu asié negru si la finirea desbateriloru, cum a fostu la inceputulu acelor'a.

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frate de cruce!

Mi-am totu batutu capulu, câ ce draci sê-ti mai scriu; am rosu vr'o câte-va pene de gâsca (dar sê nu cugeti, câ din arpile gâscelor, cari au mantuitu odata capitoliulu;) mi-am totu muscatu bu-diele si me totu trageamu de peru, — fara ca sê-mi aducu a minte de vr'o nouetate, carea apoi punendu-o pre hartia, séu mai hoh romenisch, eternisandu-o, sê ti-o tramitu prin dieulu Mercuriu. Mus'a me parasi cu totulu.

Tóta nóptea stam la mésa — cum dice fratele strimba-lemne — gandindu si una si alta, fara de a poté serie ceva.

Chiar voi-am sê me scolu de la mésa, candu éta sórele *si-baga capulu pre ferésta* si ringindu si-seóte limb'a si se 'nstrimba catra mine.

„Asta-i vatemare“ — strigai eu cu mania s luandu calimariulu facui tróseu, — heptu la elu in fatia.

Ha, ha, ha, rise elu, apoi o luà pre picioru.

„Stai hotiule — strigai eu si deschisei usi'a ca sê mergu, sê-lu prindu

„Buna deminéti'a, mari'a ta, — me agrai unu servitoriu cu cilindru albu si cu haine englezesce, — m'a manatu contes'a ca sê-ti predau acestu biletu.“

Mei, óre ce sê fia asta? gandeam eu in mine. Pe semne servitoriulu a smintitu usi'a.

„Ai de grige, angliusiule, póte nu su eu acel'a, caruia i sê trimite acésta carte.“

„Ba, da, cocóne, — mi-a spusu contes'a câ dta esti omu cu dracu, si te vei face câ nu scii nimic'a; cetesce-o numai!“

Hai de da.

„Scumpulu meu!“

— Brrrr, bine câ nu a fostu nevést'a langa mine, cine scie ce ar fi ganditu . . .

Dar asculata numai!

„In dar te-ai mascatu asié de tare, — te-am eunoscutu. Vine ingraba te asteptu cu vehementia. Séu scii ce? Ti-facu o propunere. Peste o óra voi fi la tine.

Pan la revedere, Eulali'a“ m. pr.

Poti gandí, frate Tandala, câtu am fostu de surprinsu. — Servitoriulu s'a fostu dusu — póte asié ia fostu porunc'a, — ér eu nu sciam ce sê facu sê saru in — mare, séu sê sboriu in nori.

In finea finelor, m'am hotaritu a fugi de a casa.

Tropu, tropu . . . suuu suuu . . .

Vai de mine dómne, a si sositu.

Ah! Unde-i cuptoriulu sê me ascundu?

Cine scie ce vré baronés'a asta cu mine?!

Candu voi sê me ascundu in undetiu, se deschise usi'a.

„Norocu si bani, frate Pacala — me agrai Tand'a intrandu intr'o bunda mare — ce te ascundi, de mine, câ dóra nu-su eu draculu.“

„Dómne tie-ti multiamescu, câ nu esti baronés'a.“

„Ce? Eu, baronesa?“

„Lasa lasa ti-o i povesti mane. Acum spune ce e nou in lume si in tiéra?“

Multe, fôrte multe. Nu sciu de unde se incepu?“

„D'apoi incepe de la fundarea Romei.“

„Ba, nu voi incepe de acolo — câ-ci scii tu câ in Rom'a acum sunt totu — *parinti sfinti* — apoi sfintii sunt cam ómeni ciudati.“

„Dapoi spune ce va nou, — ca sê potu scrie si la Tandala.“

„Noutatea cea mai insemnata e . . . Eu prinde plosc'a asta si inchina catra mine.“

„Bravo, sê fii sanetosu!“

„Se fii a lui Domnedieu.“

„Vedi asié, lasa nouetátile, câ o plosca plina e mai buna decâtu diece noutâti, apoi credu câ ai auditu ce au facutu culegatorii de litere?

„Ba, nu sciu nimicu.“

„Apoi asié sta tréb'a, câ ei nu mai vreu sê lucre — e revolutiune de culegatori.“

„Dapoi ce va face Gur'a Satului?“

„Ce sê faca. Va culege pana n'a mai poté.“

Totu asié povestindu si inchinadu cu plosc'a unulu altuia — a sositu amedia-di, — pe atunci eram tocmiti cum se cade.

M'am pusu apoi in patu si am trasu unu somnu si am visatu despre fericirea nóstra.

Dómne ce visu frumosu a fostu.

Paguba câ a fostu visu . . .

In septeman'a venitória ti voi scrie mai multe.

Si pana atunci remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

Epistol'a lui Mironu calugarulu catra unu amicu alu seu.

Frate de cruce!

Uf! Multiam tie Dómne, câ-mi mai venii nitie-lu in fire!

D'abié resufu, dar' pôte câ-i gluma a korteskedlú 2 di dóue luni intregi, si a cutrierá cerculu Kis-Ineului intregu intregutiu, crucisiu si curmedisiu in lungu si'n latu, si apoi ce, e mai infioratoriu: dupa atâtea strapatia a face unu asié fiasco, si a nu poté buctirui pre proclétulu el'a de Stanescu nici chiar cu 7 di siepte candidati.

O! frate! Inca unu astfelu de blamu pentru politic'a nóstra, si atunci cu totulu suntemu perdati.

Tu n'ai idea câtu ne sechiruesce alegerea asta si inca cu aclamatiune alui Stanescu?! Scii frate ne vine a ne — calugarí cu toti.

Si de n'ar fi in reserva cerculu Zorlentiului, unde speru cu mai multu norocu a korteskedlú pentr'unu amicu bunu alu nostru, d'ar mai vêrtosu alu „Alumneului“ din Temisior'a — crede-me frate, câ indata m'asiu si calugarí, de cumva nu mi-ar fi si frica, câ si pre mine me voru denumi de atare consiliariu séu inspectoru supremu de scolile comunali, câ-ci trebuie sê scii frate, câ asié ceva chiar si ca calugaru nici intr'unu chipu n'asiu poté primi, pentru ca io-mi inchipuii calugarí'a ca o inrolare séu inarmare, spre a aperá beseric'a si scól'a nóstra natiunalo — confesiunala, pecandu ca consiliariu séu inspectoru, vrendu ne vrendu ar trebui sê lucru pentru despartirea loru de catra olalta, si apoi pentru — magiari-sarea celei-a din urma.

Sunt unii — nu vreu sê dicu calugaru — cari dicu si ne ascuréza, câ dinsi tocmai pentru acea au primitu astfelu de posturi, pentru ca sê póta subminá planurile magiarilor; eu inse am visatu, câ acesti domni n'au facutu contractu cu Dumnedieu spre a trai — pana-i lumea, si câ dumni'a loru sunt numai nesce preparatori séu cum asiu díce „Ioani botezatori“ pentru de a pregati calea „Domnului“, adeca pentru de a despartí scól'a de beserica, meta-mosfosarea aceleia apoi va remané — altor'a.

Si apoi frate visurile mele se vedi, câ de rondu se cam implinescu, si d'aceea inca nu me calugerescu, ci-mi iau drumulu catra Zorlentiu unde me ascépta amicul nostru si alu „Alumneului“.

Déca-mi va fi cu potintia ti voiú scrié si despre resultatulu alegerii d'acolo.

Si pan'atunci pofitindu-ti tóte cele bune remanu alu teu frate de cruce.

Mironu.

In balu-mascatu.

Masc'a : Ah! tu aice? Mi-pare bine!

Cavalerulu : Chiar dupa tine umblu frumósa masca. Ce fericire câ te-am affiatu.

Masc'a : Ei bine, me bucuru. Sê folosimu oca-siunea. Vina platesce-mi o inghiatiata!

Cavalerulu : Me recomendu. — Trebuie sê mergu câ me astépta cine-va.

TANDA si MANDA.

T. Audu câ ai fostu prin Ardealu.

M. Fostu.

T. Si ce ai vediutu pe acolo?

M. Am vediutu intr'unu locu o suta de porci.

T. Ai cui au fostu porcii aceia?

M. Ai acelui omu seracu. carele pentru feciorulu seu a potutu esoperá la Blasiu unu stipendiu de a lui Romant'ai.

T. Unde ai fostu a séra, frate Manda?

M. Am fostu la poména,

T. La ce poména?

M. D'apoi partid'a dísa „natiunala“ din Aradu a muritu, si-apoi a séra s'a tienutu pomén'a.

T. Apoi Dumnedieu sê-i ierte pecatele!

Euer excelenz . . .

Pe timpulu guvernării lui Bach, Schmerling etc. — adeca pe candu erá lumea nemtiésca, guvernatoriulu Ardélului trebuiá sê faca visitatiuni prin tíera.

Firesce c'a mersu si la Baitia — (langa Bradu) unde loeuescu multi nemti si boemi ca baiasi, inse cari nusciu bine nici nemtiescu nici romanesce — ci mesteca cuvintele.

Audíndu baissii, câ voru avé unu óspe mare, se pregatióa a-lu primí cu tóta cinstea; — deci lu-intimpinara cu musica, in frunte cu unu baiasiu, care avé rolu de oratoru.

Candu sosi marele óspe, oratorulu se apropiá catra dinsulu dícendu: Euer Excelenz . . .

Guvernatoriulu se uitá la elu cu seriositate, la ce oratoriulu deveni confusu, incátu a uitatu totu ce a voitu sê-i díca.

Euer excelenz . . . incepù de nou, inse nu potù continuá.

Vediendu asta unu romanu, se apropiá de oratoru si i sioptl urmatóriele: Striga unu lebe hoch si-lu dá dracului!

Asié s'a si intemplat.

Post'a Gurei Satului.

Am cetit'ó. Si eu am cetit'ó. Am affiatu, câ o-ai furatu. Tramite ce va originalu — si atunci bucososu.

„De ce nu?“ Pentru cá e reu compusa; apoi am intielesu si aceea, câ dta ai capotatu corfa de la dins'a si voiiesci numai a-ti resbuná. Te-ai insielatu. O cunoseemu mai bine decátu dta.

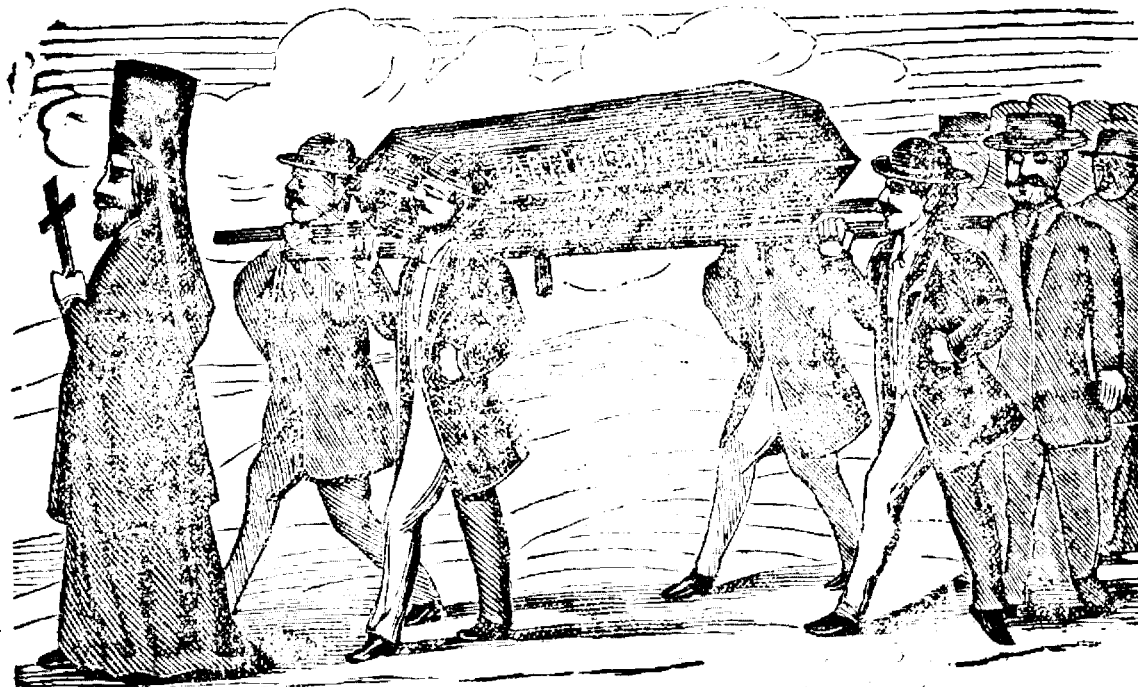
„Frundia verde busuiocu“ ar fi buna, dar nu-i locu. Fii bunu si astépta-dara — pana'n mandr'a primevéra.

Dlui B. Am primitu cu placere — dauna câ nu sunt bune. —

Doué scene.

Un'a la Chisimieu.

Si alt'a la Aradu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Ca tipariulu lui **Alesandru Kocsi** in Post'a. Piati'a Pesciloru Nr. 9.